

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2014, declarat de inculpatul

Tereșun Stanislav Anatoli, născut la 23 noiembrie 1982, originar și locuitor din mun. Chișinău, str. Lech Kaczinski 10/1 ap. 68,

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 05.07.2013 – 10.04.2014;*

- *instanța de apel: 06.06.2014- 23.09.2014;*

- *instanța de recurs: 14.01.2015- 04.02.2015;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 aprilie 2014 Tereșun Stanislav a fost condamnat în baza art. 217 al. (2) Cod penal la 9 (nouă) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Tereșun Stanislav avînd scopul păstrării substanțelor narcotice pentru consum personal, în circumstanțe necunoscute de către organul de urmărire penală a dobîndit mai multe pachete cu masă vegetală de culoare verde întunecată cu miros specific și o bucată de substanță solidă lipicioasă de culoare cafenie deschisă în formă de cilindru, despre care știa cu certitudine că este marijuana și respectiv hașiș, pe care le-a adus și le-a păstrat pentru consum propriu în apartamentul nr. 68 de pe str. Lech Kaczinski 10/1, mun. Chișinău, unde domiciliază.

Ulterior, la 09.03.2013, în jurul orei 16.40, în cadrul efectuării percheziției pe adresa susmenționată, de către colaboratorii de poliție a IP Centru a DP mun. Chișinău, au fost depistate și ridicate din dulapul și patul din camera de locuit a apartamentului susmenționat 11 pachete cu masă vegetală de culoare verde întunecată mărunțită cu miros specific și o bucată de substanță solidă lipicioasă de culoare cafenie închisă.

Conform raportului de expertiză nr. 981 din 21 martie 2013 masele vegetale mărunțite, umede, cu miros solvent organic, în două pachete din material polimeric, ridicate în rezultatul percheziției sus menționate, reprezintă substanță narcotică – marijuana, cu cantitatea de 134,07 grame (stare uscată).

Masele vegetale în alte două pachete ridicate de la aceeași persoană reprezintă amestecuri de substanță narcotică - marijuana și semințe ale plantei de cannabis. Cantitatea de substanță narcotică - marijuana, constituie 16,48 grame (stare uscată).

Conform raportului de expertiză nr. 1000 din 25 aprilie 2013, masele vegetale de culoare verde huse, mărunțite, cu miros specific de cânepă în patru pachete ridicate în rezultatul percheziției sus menționate reprezintă substanță narcotică – marijuana, cu cantitatea de 7,53 grame (stare uscată).

Masele vegetale în alte trei pachete ridicate de la aceeași persoană, reprezintă amestecuri de substanță narcotică - marijuana și semințe ale plantei de cannabis. Cantitatea de substanță narcotică - marijuana constituie 32,97 grame (stare uscată). Substanța solidă lipicioasă de culoare cafenie închisă în formă de cilindru ridicată de la aceeași persoană reprezintă substanță narcotică – hașiș, cu cantitatea de 3,58 grame.

Masa totală a substanțelor narcotice depistate și ridicate în cadrul percheziției efectuate la 09.03.2013 la domiciliul lui Tereșun Stanislav constituie 191,05 grame de marijuana (stare uscată) și 3,58 grame de hașiș, care conform listei nr. 1, tabelul nr. 1 a substanțelor narcotice inutilizabile în scopuri medicale, aprobate prin HG RM nr. 1088 din 05.10.2004 cu modificările și completările prin HG nr.43 26.01.2009, HG nr.626 din 02.06.06 și prin H.G. nr. 853 din 21.09.2010, se atribuie la cantități mari.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul a declarat apel solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu aplicarea în privința lui a prevederilor art.14 alin.(2) Cod penal cu recunoașterea circumstanțelor expuse în apel ca atenuante, calificate faptele comise drept fapte care nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni și să fie eliberat de răspundere penală.

Dacă calificarea dată nu este posibilă, a solicitat aplicarea art.79 Cod penal, cu numirea unei pedepse ce nu este legată de privarea de libertate.

În motivarea apelului inculpatul a invocat că, în cazul lui este posibilă aplicarea unei pedepse mai blânde sau liberarea de pedeapsă pe motiv că, are la întreținere mama sa Tereșun Svetlana, a. n. 16.04.1952, care este în vârstă și bolnavă și a suportat infarct miocardic, dispune de pensie de 736 lei, care nu este suficientă pentru achitarea serviciilor comunale, nemaivorbind pentru hrană și tratamente, iar el este unicul întreținător în familie, a conlucrat cu organele de drept, starea materială gravă a familiei (existența datoriilor pentru serviciile comunale în mărime de 6000 lei), întrebuințarea cânepii în scop medicinal, recunoașterea deplină a vinovăției și căința sinceră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2014, a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel și-a argumentat soluția prin aceea că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Tereșun Stanislav a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Astfel, cu toate că inculpatul și-a recunoscut vina pe deplin, Colegiul penal conchide că vina lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, se dovedește integral și de cumulul de probe pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile inculpatului, declarațiile martorilor Tereșun Svetlana, Știrbu Sergiu, Botezatu Veaceslav, Velea Nicolae și materialele cauzei.

Colegiul penal a considerat nefondat argumentul apelantului precum că, el a întrebuițat cînepa în scop medicinal, care în opinia sa nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni și urmează a fi liberat de răspunderea penală pe acest motiv, or potrivit pct.4 (17) al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 26.11.2011 „Cu privire la practica de aplicării legislației penale ce reglementează circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogelor lor și a precursorilor, " *calitatea de substanță narcotică, psihotropă sau de analog al acesteia a cărei circulație în scopuri medicale este interzisă se stabilește în baza a două criterii: a) medical - prezența unui pericol deosebit pentru sănătatea omului prin consecințele grave generate de consumul lor abuziv; b) juridic - includerea substanței în listele nr. 1 ale Convenției unice asupra stupefiantelor din 30.03.1961 și Convenției asupra substanțelor psihotrope din 21.02.1971.*

Colegiul penal a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, conform art. 16 alin.(2) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Tereșun Stanislav în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare.

De asemenea, Colegiul penal a reținut următoarele circumstanțe atenuante: recunoașterea pe deplin a vinovăției, căința sinceră. Circumstanțe agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Totodată, Colegiul penal a considerat aplicabile prevederile art. 34 alin.(2), art. 82 alin.(1) Cod penal, deoarece Tereșun Stanislav a comis infracțiunea dată în stare de recidivă periculoasă, fiind condamnat anterior prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30.11.2010, în baza art. art. 217², 217 alin.(2) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin.(1) Cod penal - la 2 ani închisoare, în baza art. 85 alin.(1) Cod penal - la 2 ani 8 luni închisoarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita o activitate legală de circulație legală a substanțelor narcotice sau a precursorilor pe un

termen de 5 ani, or potrivit art. 34 alin. (2) Cod penal, *recidiva se consideră periculoasă: a) dacă persoana anterior condamnată de două ori la închisoare pentru infracțiuni intenționate a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune.*

De asemenea, Colegiul penal a considerat că în cazul dat prevederile art. 79 Cod penal sunt inaplicabile deoarece, conform art. 79 Cod penal, pot fi recunoscute circumstanțe excepționale ale cauzei, acele circumstanțe, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei.

5. Nefiind de acord cu hotărârile nominalizate inculpatul a declarat recurs ordinar solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită pedeapsă mai blândă cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, ținându-se cont de circumstanțele atenuante. Totodată, recurentul invocă dezacordul său cu aplicarea greșită de către instanța de fond a prevederilor art. 34 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Instanța de recurs menționează că, recurentul în recursul său nu invocă careva eroare de drept prevăzută la art. 427 Cod de procedură penală, însă din conținutul acestuia rezultă ca temei de recurs pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs consideră că acest temei de casare nu este incident în speța dată, deoarece nu și-a găsit confirmare, iar instanțele de fond și-au motivat just soluțiile adoptate.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul declarat a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță.

Potrivit legislației în vigoare, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectându-se normele de drept material sau procesual.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar duce la casarea deciziei recurate.

Colegiul constată că atât prima instanță cât și instanța de apel întemeiat au reținut circumstanțele de fapt și de drept și just au concluzionat de a condamna inculpatul pentru infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul atestă că, în cadrul ședințelor de judecată, inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit pentru cele săvârșite.

Astfel, Colegiul conchide că, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, instanțele de fond și de apel just au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, personalitatea celui vinovat, prezența circumstanțelor atenuante, care nu reduce pericolul social-sporit a faptei comise de inculpat.

Totodată, s-a reținut faptul că inculpatul a comis infracțiunea dată în stare de recidivă periculoasă, deoarece anterior a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30.11.2010 în baza art. art. 217², 217 alin.(2) Cod penal de aceea, instanța de recurs precizează că la stabilirea pedepsei pentru infracțiunea incriminată în speța dată, corect au fost aplicate prevederile art. 34 alin. (2), art. 82 alin. (1) Cod penal.

De aici reiese că, argumentul recurentului privind dezacordul cu aplicarea art. 34 Cod penal, este neîntemeiat și declarativ.

În aceeași ordine de idei se reține și deplina eficiență acordată de către instanțele inferioare dispozițiilor art. 61, 75, 76, 78 Cod penal. Mai mult ca atât, Colegiul menține argumentarea instanței de apel referitor la imposibilitatea de aplicare a art. 79 Cod penal, deoarece conform prevederilor menționate, pot fi recunoscute circumstanțe excepționale ale cauzei acele circumstanțe, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, iar în cazul dat, asemenea circumstanțe n-au fost constatate, astfel, concluzia inculpatului, precum că în cauza dată sunt circumstanțe excepționale și că este posibil de aplicat o pedeapsă non-privativă de libertate, nu este fondată și se respinge.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că, hotărârile recurate corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, sunt legale și întemeiate, iar temeiurile invocate de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu persistă în cauză, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2014, declarat de inculpatul Tereșun Stanislav, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 04 februarie 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun